

PAUL CHAN

21 oktober – 17 december 2006

Curator: Daniel Birnbaum i samarbete med Elisabeth Millqvist

Paul Chan, född 1973 i Hongkong. Bor och verkar i New York.

... en meditation över en sönderfallande värld. Vår värld?

I Paul Chans första utställningsrum visas *1st* och *2nd Light* (båda 2005). Verken ingår i en serie. Konstnären har avslutat fyra stycken men planerar sju. Hela seriens namn är *The 7 Lights*. Verken är 14 minuter långa. Det är digitala animationer projicerade på golvet. I *1st Light* ser vi föremål falla uppåt såväl som ner, gravitationen tycks vara satt ur spel. Ibland ser vi bara färgfält. Färgfälten indikerar nattetid och när vi ser siluetter eller skuggor är det dagtid. Bland de föremål som faller förekommer också människor som störtar neråt. Det är en bild man inte kan undgå att koppla samman med New York – 11 september, 2001. Men framförallt skildrar verket en annan tidsupplevelse. Paul Chan är intresserad av andra uppfattningar av tid än den kronologiska, av att få den linjära förståelsen av tid att kollapsa. Om *The 7 Lights* säger Paul Chan att det är "ett verk om ljus och ljus som har blivit "avskärmat" (skuggor)". De överstrukna verktitlarna tar fasta på det och kan läsas som både ljus och frånvaron av ljus. Utställningens curator Daniel Birnbaum lägger till i sin katalogtext om *The 7 Lights*: "Det är också – detta måste vara uppenbart även för en betraktare som är ointresserad av messiansk tid – en meditation över en sönderfallande värld. Vår värld?"

Även Portikus, Frankfurt am Main, öppnar en utställning med Paul Chan i oktober. De visar det tredje verket i serien – *3rd Light* (2005). Det inkluderar ett skulpturalt element, en tredimensionell replik av bordet i Leonardo da Vincis *Den sista måltiden*.

När Paul Chan påbörjade arbetet med *The 7 Lights* ville han arbeta med en reducerad bildvärld. Han hade då avslutat två tecknade videor som innehåller en oerhörd detaljrikedom: *My birds...trash...the future* (2004) och *Happiness (Finally) After 35,000 Years of Civilization (after Henry Darger and Charles Fourier)* (2000-2003) och ville arbeta på ett nytt sätt. Den senare är en del av utställningen. Paul Chan har skapat en berättelse baserad på två källor: Henry Darger (1892-1973) och Charles Fourier (1772-1837).

Enstöringen Henry Darger skrev och illustrerade en berättelse som omfattar 15 000 sidor med den långa titeln *The Story of the Vivian Girls, in What is Known as the Realms of the Unreal, of the Glandeco-Angelinnian War Storm, as caused by the Child Slave Rebellion*. Superhjältarna Vivianflickorna kämpar på barnens sida mot barnslaveri. Ett våldsamt krig utkämpas. Darger redogör noggrant för krigets fasor i sina bilder och skildrar en vildsint natur. Hans bildvärld kan läsas som en flykt undan en vuxenvärld, ett barnens rike.

Handlingen i videon *Happiness (...)* är en dramatisering av hur en bättre värld kan uppnås baserat på den socialistiska ideologen Charles Fouriers tankar. Han hade en teori om hur de sociala och ekonomiska förhållandena kunde struktureras för att åstadkomma en bättre värld. Om vi ändrar på hur samhället är strukturerat och hur vi lever skulle vi kunna uppnå ett tillstånd som han benämnde Harmoni. Paul Chan säger att han har animerat så som han tror att Darger skulle göra om han levde idag och hade tillgång till internet samt kunskap om samtida konst och fotografi. De två excentriska personernas idéer om en annan tillvaro smälter samman i ett verk som innehåller både ohämmad fest och förödande krig mot en bakgrund av ett grönskande landskap.

Besök även Paul Chans hemsida: <http://www.nationalphilistine.com>